

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ ได้จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๕ เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ และสภา ได้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ ในการประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยนายอำเภอแม่จันได้อนุมัติร่างข้อบัญญัติ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕ ตามหนังสือ อำเภอแม่จัน ที่ ขร ๐๐๒๓.๑๕/ ๒๒๔๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสนั่น มาหล้า)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว

พ.ศ.๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ
เรื่อง การควบคุมเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ.๒๕๖๕

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสุนัขและแมว เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ จึงได้จัดทำข้อบัญญัติ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๕

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ การควบคุมโรคระบาด และการดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำให้ดีขึ้น ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์เลี้ยงสุนัขและแมว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ และความเห็นชอบของนายอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ เรื่อง “การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายถึง ผู้ครอบครองสัตว์ แต่ไม่รวมถึงผู้ให้อาหารสัตว์เป็นประจำ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง กรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะ และสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเสนอเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายถึง

๑. สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์(Rottweiler) พิทบูลเทอเรีย(Pitbull Terrier) บูลเทอเรีย (Bullterrier) บางแก้ว โดเบอร์แมน ฟิลา อัลเซเซียน (เยอรมันเชฟเพิร์ด) มาสทิสต์ เซาเซา อลาสกัน มาราไมท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

๒. สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๓. สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

๔. สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ (บัญญัติตาม มาตรา ๔ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ สถานที่ราชการ สถานศึกษา ที่หรือทางสาธารณะ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ เช่น บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่ง บริเวณแม่น้ำทุกสาย ศาสนสถาน เป็นต้น หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย (ออกตามความในมาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

๘.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

๘.๑.๑ ให้ที่หรือทางสาธารณะเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เจ้าของสัตว์เลี้ยงต้องควบคุมสัตว์เลี้ยงด้วยเครื่องควบคุมสัตว์เลี้ยงที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งสัตว์เลี้ยงมิให้ทำร้ายผู้อื่นที่มีใช้เจ้าของ หรือทำความเสียหายที่เกิดกับสิ่งของสาธารณะหรือบุคคลอื่นได้ทันที

(๒) สำหรับสุนัขสายพันธุ์ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler) พิทบูลเทอเรีย (Pitbull Terrier) บูลเทอเรีย (Bullterrier) บางแก้ว โดเบอร์แมน ฟิล่า อัลเซเชียน (เยอรมันเชพเพิร์ด) มาสทิสต์ เซาเซา อลาสกัน มารามิวท์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว เจ้าของสัตว์เลี้ยงจะต้องจัดให้สัตว์เลี้ยงสวมใส่อุปกรณ์ครอบปาก และผูกสายจูงที่แข็งแรงและต้องจับสายลากจูงห่างจากสัตว์เลี้ยงไม่เกิดห้าสิบเซนติเมตร โดยตลอดเวลา ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี นำสัตว์เลี้ยงพันธุ์ดังกล่าวออกนอกสถานที่เลี้ยงเด็ดขาด

๘.๑.๒ การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวต้องดำเนินการดังนี้

(๑) ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวทุกตัว ที่อยู่ในครอบครองต่อองค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ และรับบัตรประจำตัวสุนัข และแมวหรือสัญลักษณ์

(๒) หากเจ้าของสุนัข และแมวต้องการมอบสุนัข และแมว หรือ เปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลลำประดาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่มอบสุนัข

และแมวหรือมีการเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของ เพื่อดำเนินการแก้ไขบัตรประจำตัวสุนัข และแมว หรือ สัญลักษณ์ หรือวิธีการกำหนดระบุตัวตนของสุนัขและแมวอื่นใด

(๓) ในกรณีที่มีสุนัข และแมวเกิดใหม่ ให้เจ้าของสุนัข และแมวดำเนินการ ขึ้น ทะเบียนภายใน ๑๕ วัน และต้องจัดการให้สุนัข และแมวนั้นได้รับการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า

(๔) กรณีที่เจ้าของนำสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองย้ายออกนอกเขต องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ โดยถาวร หรือสุนัข และแมวที่อยู่ในครอบครองตาย เจ้าของสุนัข และ แมวต้อง ดำเนินการแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่มีการย้ายสุนัข และ แมว ออก นอกเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยถาวร หรือวันที่สุนัขและแมวตาย

หมวดที่ ๒

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๙ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒-๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็น ครั้งแรกจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การ ดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูล ให้ถูกสุขลักษณะทั้งนี้ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึง บุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญใจหรือเป็นอันตรายต่อผู้อื่น

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็น ประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นหรือรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงและแหล่งเชื้อโรคที่ เป็นอันตราย

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของ สัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้ผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๖) จัดให้มีการส่งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่ เกิดจากสัตว์

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดย ปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทาง

ข้อ ๑๑ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อาการดูร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งที่ยางหน้า หรือเชื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ เพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๒ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราว มีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าวมีอาการตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๓ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๔ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้ มีอาการโรคสัตว์ หรือเป็นโรคสัตว์หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้าย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ

ข้อ ๑๕ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๖ เมื่อมีประกาศเขตระบาดของสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และเข้า-ออก ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีค้ำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๗ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือ

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรง และจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวดที่ ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ (บัญญัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๗ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรในระหว่างการจับสัตว์ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ อันเกิดขึ้นในระหว่างการจับสัตว์ หรือกักสัตว์ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์อาจเกิดขึ้นได้ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

หากการกระทำตามวรรคหนึ่ง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก เจ้าของสัตว์จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายอันเกิดจากสัตว์ของตน กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำต้องชดเชยค่าเสียหายจากการนั้นแทนเจ้าของสัตว์ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำมีสิทธิไต่เบี่ยเอาจากเจ้าของสัตว์ เพื่อเงินอันองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำได้ชำระเป็นค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกได้

ข้อ ๒๐ เมื่อจับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของสัตว์ทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในกำหนด ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ หรือที่เปิดเผย

ข้อ ๒๑ กรณีหากกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนสัตว์ที่จำหน่ายไป

ในกรณีสัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์หรือปศุสัตว์อำเภอได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๒๒ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าเลี้ยงดูตามจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จ่ายจริง

ข้อ ๒๓ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของ

ประชาชน นอกจากต้องระวางโทษปรับตามข้อบัญญัตินี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๔ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ ระวังเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใด เพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๒๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวดที่ ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ตามอัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดไว้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

(นายสนั่น มาทล้า)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีคำ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นายวรยุทธ ค่อมบุญ)

นายอำเภอแม่จัน